Р Е П У Б Л И К А Б Ъ Л Г А Р И Я

Н А Р О Д Н О С Ъ Б Р А Н И Е

Проект

З А К О Н

за отмяна на Декларация, осъждаща опита за насилствена асимилация на българските мюсюлмани

(Обн. ДВ, бр. 5 от 17.01.2012г.)

Член единствен. Отменя се Декларацията, осъждаща опита за насилствена асимилация на българските мюсюлмани, приета от 41-ото Народно събрание на 11.01.2012 г.

ЗАКЛЮЧИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ

Параграф единствен. Законът влиза в сила от деня на обнародването му в „Държавен вестник“.

Законът е приет от 41-ото Народно събрание на …… 2012 г. и е подпечатан с официалния печат на Народното събрание.

ВНОСИТЕЛ: .....

СТОЯН ИВАНОВ

НАРОДЕН ПРЕДСТАВИТЕЛ

М О Т И В И

за отмяна на Декларация, осъждаща опита за насилствена асимилация на българските мюсюлмани

На 11 януари 2011 година Народното събрание на Република България прие декларация, осъждаща т. нар. Възродителен процес. Тя обявява „прогонването на над 360 000 български граждани от турски произход през 1989 г. за форма на етническо прочистване, извършено от тоталитарния режим". Предложена от съпредседателя на Синята коалиция Иван Костов, декларацията бе приета със 112 гласа "за", нито един "против" и трима „въздържали се“.

Позовавайки се на историческите факти и на сегашната работа на Международния трибунал за престъпления в бивша Югославия, смятам, че декларацията не само погазва българските национални интереси, но и противоречи на международното право.

Съгласно принципите и практиката на международното право, етническото прочистване е процес на планирано и координирано изтребване или насилствено изселване на даден етнос. Като пример за етническо прочистване експертите сочат Арменския геноцид, проведен от младотурците в началото на XX век, когато 1,5 милиона арменци на турска територия са избити, в продължение само на два месеца. Друг пример за етническо прочистване е изселването на тракийските българи и заграбването на имотите им от турската държава, както и подобни кампании по време на войните в бивша Югославия в периода 1992-1995 година. Така например в обвинителния акт срещу лидерите на босненските сърби Радован Караджич и ген. Ратко Младич трибуналът в Хага използва термина „етническо прочистване“, визирайки масовите кланета в Босна и Херцеговина, довели до смъртта на 180 000 души.

До този момент нито една международна институция не е порицала България като реализатор на етническо прочистване с мащабите на югославската драма, нито пък международен съд е осъдил страната ни за подобно престъпление срещу човечеството. Поради това смятам, че приетата на 11 януари декларация на НС е правно неоснователна и подлежи на експертно преразглеждане, с участието на авторитетни юристи и историци.

Въвеждането на термина „етническо прочистване" в документ на Народното събрание дава повод за претенции към България – както в Международния трибунал за военни престъпления в Хага, така и в Европейския съд за правата на човека в Страсбург. Този акт на парламента уронва престижа на България и е предпоставка за финансови и икономически проблеми, с които ще бъдат натоварени българските граждани, ако се осъществят намеренията на изселнически организации в Република Турция да съдят страната ни в Страсбург. Не на последно място декларацията усложнява обезщетяването на потомците на тракийските бежанци, съгласно клаузите на Ангорския договор.

С основание смятам, че народните представители не са знаели за какво гласуват при приемането на тази декларация, в резултат на което законодателният орган е узаконил документ с невярно съдържание в исторически и юридически смисъл.

В името на честта и достойнството на българската държава, предлагам Народното събрание да приеме закон, отменящ гласуваната на 11 януари т.г. декларация за т. нар. Възродителен процес**.**

ВНОСИТЕЛ: .....

СТОЯН ИВАНОВ

НАРОДЕН ПРЕДСТАВИТЕЛ